

Előfizetési díj postai szét-
küldéssel:

Egész évre 12 kor.
Fél évre 6 „
Negyedévre . . . 3 „ —
egy hétra 1 „ 37

Egyes szám . . . 2 fillér.

Szerkesztőség telefonja 101.
Kiadóhivatal telefonja 101.

SZÉKELYSÉG

POLITIKAI NAPILAP.

Kiadja a m. vásárhelyi füg-
és 48-as párt támogatásával
„SZÉKELYSÉG” lapkiadó-
vállalat.

Szerkesztőség Fötér 7. sz.
hová a lap szellemi részét
érintő közlemények kül-
dendők.

Kiadóhivatal Fötér 7. szám

Parlament és nemzet.

Az ugrai falusi bírőhoz intézett le-
velében a geszti gróf ur vakmerően
hivta ki maga ellen az összes ellenzé-
ket. Nemesak kigunyolta az egész
nemzeti küzdelmet, megvetéssel beszélt
a jelen parlamentről, de végig vágott
ostorával a kötelességét hűen teljesítő
ellenzéken.

A hárszabály-szigorítás nem egyéb,
mint bosszu — a multakért.

A hatalmas, ellenállhatatlan táma-
dás, melyet a függetlenségi párt egy
romlott kormányrendszer ellen intézett
nem csak kormányokat söpört el ide
át — de megdöbbenést okozott oda
át is.

Hogyan, az óriási többség, a min-
denre kész szolgálai meghunyászkodás,
a parancsra váró kormányférfiak da-
cára ily erőfeszítésre képes az a ma-
roknyi ellenzék? Mi ennek az oka?
Rájöttek Bécsben, hogy a kisebbség
tulajdonképpen a nemzet nagy
többségét képviseli, hogy az ugyne-
vezett parlamenti többség régen elsza-
kadt a nemzettől. Az az erő, mely a
támadást vezette, a kiméletlenség, mely
ellenállhatatlanná tette az elszántság, a
hosszu parlamenti harc alatt mind ab-
ban találta indokát, hogy a nemzet
állott a maga óriási erejével a parla-
menti ellenzék mögött.

Az ellenzék erejét meg kell törni.
Az ellentállás minden eszközétől meg
kell fosztani. Beck báró, e vén gene-
rális, ki minden magyar törekvésnek
elkeseredett ellensége, az obstrukció
alatt azzal érvelt gróf Tisza küldetése
mellett, hogy egyedül ez lesz képes az
ellenzék megtörésére. Kormányzati
programmul és pedig egyetlen sürgős
feladatul azt tüzték ki Tisza István-
nak, hogy a parlamenti szólásszabad-
ságot nyirbálja meg s tegye lehetlenné
az ellenzék ellenállását. Az új kor-
mányelnök vállalkozott reá. Nem szí-

vesen, hosszas halasztás után végre
előrukkolt vele. Sőt barátságos arccal
arra invitálta az ellenzékét, hogy
tegye ő maga a kést a saját torkára.

Mi lesz a hare vége, azt megjö-
solni nem lehet, mindenképen azonban
a jelen kormány bukását kell elő-
idéznie.

Rendes parlamenti formák közt azt
keresztül nem viheti. Erőszakos, tör-
vényt sértő módon mindenestre igen.

Amde akad-e a magyar parlament-
ben ellenzék, amely az ily erőszakos
rendszabályokat magára nézve kötele-
zőnek ismerje el? Bizonyára nem. Az
izgalmas jelenetek egész sora fog kö-
vetkezni. A parlamenti ellenzék min-
den eszközzel ellene tör a törvényt
sértő kormányoknak. Ez sem kiméli ere-
jét és hatalmát.

Egy végsőkig felizgatott, elkesere-
dett ellenzék szétverésére, megsemmi-
sítésére fog vállalkozni a választások
utján a kormány. Fog ez sikerülni?
A nemzetben áll, hogy ne történjék
meg. A nemzetnek meg kell értenie,
hogy azzal a tényével Tisza István,
hogy a parlamenti ellentállás minden
eszközét kiragadta a nemzet kezéből
— maga idézte fel a nemzeti ellent-
állást.

Egy hatalmas nemzeti áramlat fogja
megragadni a lelkeket, amely áramlat
elsöpör minden oly törekvést, mely
ellene szegül.

Az ellenzékét a parlamentben lehe-
tetlenné tehetik, de az ellenállás ezer-
szeres erővel fog feltámadni a nemzet
szívében.

A szólásszabadság biztonsági szelep,
mely a tulfutott gépet óvta a szétrob-
bantástól. Vigyázzon az, ki könnyelmű
kézzel zárja el e szelepet, mert az ő
életébe kerülhet első sorban e vakmerő
merénylet.

Sebess Dénes

orsz. gyül. képviselő.

A Szász-Régen—Dédai vasut.

E vasut vonal építését megkezdették azért,
hogy a székely népnek kenyeret adjanak és
mégis általános a panasz, hogy nem lehet
székely munkást kapni. S a végére uri
flegmával oda vetik, hogy akkor ne pa-
naskodjék, hogy nem tud megélni.

Ez a nagyképűsködő honmentő urak fe-
lületessége!! A kutyának oda dob egy
koncot s ha nem kell neki, elkergeti. De
nem vizsgálja, hogy miért nem kell. Bü-
dö-e, kemény-e, nem e öreg a kutya, nem
tudja rágni: ezt hívják gyenge agyvelejü-
ségnek, pökhendiségnek: *felszínességnek!*
Nohát uraim tanuljunk alaposan gondol-
kodni!! Nézzük csak a lényegét. Miért nem
kell valjon a székelynek az a munka?

A ki tudja a vasut építés módját, felele-
venedik gyenge elméjében az igazság; a
ki nem tudja: meggyőződik, hogy igazam van.
Az igazság olyan formán áll, hogy az építés
vonalát ellepték a kazárok, másképpen: len-
gyel zsidók! Ezeknek a jó embereknek az a
kiváltságuk van, hogy a munka felügyelői
teendőket különös privilegium, vagy mi
Isten csodája folytán ők teljesítik. Persze
ők szerződötetik a munkást, ők is fizetik.

De aztán mit csinálnak? Kecsegtetik a
munkást nagy bérrel a dologra, ígérnek
tűcsköt-bogarat addig, a míg megkötik a
szerződést. Azután? . . .

Kezdődik a kazár üzlet! Kegyetlenkedés,
bérlevonás a legkisebb hibáért. becsapás,
ijesztgetés stb.

Ha az a munkás eltöri szerszámát, le-
huzza a béréből, mert ő volt a hibás, ha
nem dolgozza meg a kijelölt munkát a
megszabott időre — persze azt ő szabja
meg — lehuzza a béréből, mert nem dolgo-
zott úgy, mint egy marha; s ha azután a
munkásban felébred az emberi érzés és
megtagadja a munkát: korbáccsal, csend-
örrel kényszeríti rá.

Ha valami elemi csapás: árvíz, nagyszél
stb. elrontja a munkát: lehuzza a munkás
béreből, mert neki van vesztesége kü-
lönben.

De ezek még eltörpülnek a legrutabb
kifosztás mellett.

S ez az, hogy mivel a munkás legtöbb-
ször távol tűzhelyétől kénytelen dolgozni,
természetesen nincs ott az anyjuk, étel
után kell nézni. S a kazárnak most jön a
munkája!

Maros-Vásárhelyi ipari Hitelszövetkezet, mint az Országos Központi Hitelszövetkezet Tagja.

Irodája és üzlethelyiségei: Maros-Vásárhely, Fötér mészárosok udvarán. — Telefon 149. szám. (66)

Építő ipari szakcsoportha. (Iroda: Fötér mészárosok udvarán.) Felvállal minden néven nevezendő épület munkát, azok tervezését, teljes elkészítését stb. A helyi m. kir. állami kórház utóbb befejezett munkálatainál legnagyobb elismeréssel tüntetett ki. Főbb vállalatai a fehéregyházi, kolozskarai, marosludasi telepés házak, sepsiszentgyörgyi m. kir. dohánygyár, marosújvári hitelszövetkezet gabonarakára és helyiségei, több állami közuti hid, a mosoni, erdőszentgyörgyi állami iskola és több más állami vállalat.

Fentiekből kitűnik, hogy ezen szakcsoporthunk iránt is az állam teljes bizalommal lévén, a reábizott munkálatoknak minden ekintethetőkéséget tenni

Állit fel ideiglenes kocsmát saját zsebére, a hol aztán enni és inni valót kapnak a munkások. De mennyit és milyent?

Azt csak ők tudják. Persze méreg drága ott minden azt mondja a kazár, mert adót kell utánna fizetni. Ugy, hogy mikor a hét végén kikapja a munkás a fizetését — ha kikapja — annyi levonás van étel és italra, hogy dohányra sem elég, nem hogy családját fenn tartsa belőle.

Ezt magyarul *leketlenségnek* hívják ugy-e? Persze az állam azért mit se tesz. Csak kész legyen a munka!

Aztán még az is leggyakrabban fordul elő, hogy a korcsmai engedély után járó adót ki sem fizeti a kazár, hanem egész éjszaka megszökik, mint azt a csiki vasut építésénél is tették a Rozenweigok. stb. Persze károsul az állam és az iparkamarák, mert kamarai adót is kell fizetni. De azért semmit sem tesznek ezek ellen és a munkásokért! A csiki vasut építése bebizonyította, hogy lehet székely munkást kapni, de azt is igazolja, hogy megtanult a székely gondolkodni is jobban, mint a honmentő urak, mert az a székely természete, hogy: tisztességesen dolgozik, emberségesen, becsületesen viseli magát, de elvárja, hogy vele is így járjanak el. De inkább koplal, pipál s más dolog után néz: mint-hogy aljas, tüzeti kalmár kegyetlenkedésnek, szipolyozásnak, becsapásnak legyen a mediuma. Azt tartja a székely:

Becsüld meg a munkást s fizess meg az árát. *Jól teszi!*

Katholikus táncestély.

A helyi róm. kath. intelligencia a Szent-Ferencrendi templom renoválása javára szombaton igen szép és sikerült műsorral bevezetett táncestélyt rendezett. A 64-ik gyalogezred zenekara, karnagyának vezetésével mellett kétszer szerepelt a műsoron, mindkét darab precíz előadása a legnagyobb zenei igényeket is kielégítette. Zongorán Jakab Klára urleány játszott és játéka am maga volt a technika tökélye, magán viselte a könnyed bájt, a kellemet és lebilincselte úgy első, mint a viharos tapsra előadott második darabjával is. Pap Erzsébet urleány szavallása már ugy a hazafias tárgy darab megválasztásával, mint annak minden részecskéjében átgondolt és áttanult kidolgozása érdemel dicséretet, a mit bearányozott kedves hangjának zenei csicsérgése. Dr. Szilágyi Sándor immár nem ismeretlen műkedvelőnk hegedűjátéka nem szorul rá dicséretre, már neve magán hordja a kiválóság bélyegét, ugyszintén nem, kísérelje Noszkó Emma urleány sem, a ki minden tekintetbe méltó partner volt. Dr. Ugron Gábor beszélt közbe, mentegtvén magát, hogy miért nem tart felolvasást. És mentegtetése maga felért számos felolvasással, mert tele volt ötlettel, szellemmel és nem kísérte a felolvasások réme az unalom. Eddig a program. És a közönség? Erről igazán jobb volna nem beszélni.

A program alatt még tele volt egy néhány padosor, a tánc alatt csak ugy szalngóztak kilométer távolságra a párok, ugy hogy a ki holmi bizalmas dolgot akart volna hűlgye fülebe sugni, nó az ugyan ily exponált világításba aligha tehetette meg? Volt ott református, lutheránus, unitárius és zsidó, hanem a katolikus tán kevesebb,

mint ezek. Hol volt az az állítólag 6000 katolikus szombat este? Hol voltak a papok? Hol voltak a tanárok? Hol azok, a kik a püspök látogatásai alkalmával tömegesen mutatkoznak és tömjéneznak és itt sajnálták azt a csekély áldozatot a szent ügyért? Vagy tán bűn mulatságba elmenni? Hát akkor ne rendezzenek mulatságot, mintsem ilyet, a hol a rengeteg terembér, katona banda, költség és más kiadások mellett a második négyest 8 pár táncolta.

Elégetett gyermek. Egy anya rémtette.

Borzalmas esetnek jött nyomára a debreceni rendőrség. Egy bűnbe esett nő égette meg szegényének tanujelét, piciny kis gyermekét. A legirtózatosabb kegyetlenséggel tette kályhába kicsiny magzatát és tüzet gyújtott alá.

Egy főhadnagynál szolgált Csenkei Teréz szakácsnő, ki a napokban annyira rosszul lett, hogy a főhadnagy neje hivatott orvost. A szakácsnő azonban tiltakozott és semmiképen sem engedte, hogy az orvos hozzá nyuljon. E vonakodás feltűnt ugyan az ottaniaknak, de Csenkei Teréz azzal indokolta vonakodását, hogy szegényli magát.

Csenkei Teréz bűnbe esett és hogy bűnét elpalástolja, még nagyobb bűnre vete-medett.

Bukásának ártatlan tanubizonyosságát, a kis gyermeket születése után azonnal az egyik szoba cserépkályhájába tette, aztán tüzet rakott és elégette a gyermek holttestét.

A megégett gyermek maradványait, a megszenesedett csontokat aztán egy dobozba téve, egy másik kályhába rejtette el, de a vizsgálat alkalmával megtalálták.

A szőnyű tett elkövetőjét, a gyermekét elégető bűnös anyát azonnal letartóztatták.

H I R E K.

Maros-Vásárhely, 1904. november 14

Horváth Kálmán meghalt.

Sokáig késtel jönni irodába,
Most már örökre pusztá a helyed;
Iroda társam már hiába várak
Legjobb barátom az Isten veled.

Még szombaton emlékszel panasztam:
Az egész élet mily sivár dolog.
Tagadó válasz csillant fel szemedbe
És máma már a szíved nem dobog.

Élted olyan volt, mint hajnali harmat,
Beteggyad az élő szenvedés,
Mégis te alszol a halottas ágyon,
S a mi életünk bűnös kedvtelés.

Te vagy ám mégis boldogabb közöttünk
Ártatlan lelked nem borítja sár,
Vesztett reményünk s bánatunk térted
Fájó sírás közt, vigaszt nem talál.

Dr. Szász Berci.

— **Horváth Miklós táblabíró** végtelen szomorúság érte. Egyetlen fia Kálmán a mai papon meghalt. Az igazi részvét hangján kell szölganünk akkor, midőn ezen törekvő, szorgalmas ifju haláláról emlékezzünk meg. Oly jó fia volt, barátai is oly igazán szerették s akkor ragadta el a halál kérlelhetetlen keze, mikor tanulmányának végére jutott volna, mikor legszebb az élet. Fialat, alig 24 éves korában kellett elválni az élettől. A gyászoló család a következő gyászjelentést bocsátotta ki:

„Horváth Miklós és neje: Fekete Ilka, mint bánatos szülők; Horváth Ilus és férje: Dr. Sárkány Miklós, mint testvér és sógor, ugy a közeli, mint távoli rokonok nevélen fájdalomtól mélyen megtört szívvel tudatják, hogy a felejthetetlen jó gyermek, szerető testvér, sógor és rokon: Horváth Kálmán ügyvédjelölt f. hó 14-én reggel 6 órakor, életének 24 ik évében hosszas betegség után jobblétre szenderült. Drága halottunk hülttetemei folyó hó 16-án d. u. 2 órakor fognak a Szent-Miklós-utca 64-ik sz. alatti lakásáról, az ev. ref. egyház szertartása mellett a helyi ev. ref. temetőbe, örök nyugalomra helyeztetni. Legyen emléke áldott, pihenése eszndes! Marosvásárhelyt, 1904. november hó 14-én.“

Oh miért is oly kérlelhetetlen a halál!
— **A „Babatündér.”** Tegnap este harmadszor adták elő ártatlan angyalkák a „Babatündér” cz. balletet az „Erdély szálló” dísztermében zsufolt ház előtt. Ez alkalommal az édes gyermekcsoport, tanítójuk Carboné János, táncitanító javára varázsolta össze egy telt házat. Ugylátszik, ugy vagyunk ezzel a ballettel, hogy minél többször látjuk, annál inkább óhajjuk látni. Legalább arra enged következtetni az a körülmény, hogy tegnap este sokat láttunk ott, ki már kétszer gyönyörködött a színes képen. Mint értesülünk a ballettel 4-szer is beakarják mutatni a városi szegények javára, ehez már igazán nem kell kommentár, angyalokat szerepeltetni a szegényekért, szép gondolat.

— **A K. Zs. T. közgyűlése.** A Kemény Zsigmond irodalmi társaság a tegnap tartotta meg már hetekkel előbb hirdetett közgyűlését. Első és legfontosabb határozata a társaságnak, hogy: megmarad a'ap-szabályaiban meghatározott munka és hivatás körében; folytatja: a székely népköltési termékek összegyűjtését s eredeti programjához képest, szépirodalmi összefüveteket, felolvasásokat rendez. Döntött a székely népmese pályázat kérdésében, elfogadva a bíráló bizottság (Benedek Elek, Bedőházy János és Lakatos Sámuel) javaslatát s e pályadíjat, 600 koronára emelve, 200—200 koronás jutalmakban adta ki a három nyertes s erre valóban érdemesnek mutakozó pályázóknak: 1., Kolombán István székesfővárosi tanítónak, 2., Kóbori János tanárnak és Vajda Ferenc sz. udvarhelyi lelkésznek és 3., Ósz János volt kibédi áll. ig. tanítónak. Ezután a vagyoni állapotról való elszámolás történt meg, mely szerint 14020 kor. 77 fill. áll a Társaság rendelkezésére. Végül tisztujítás következett; sajnálattal véve tudomásul Bedőházy János volt elnök határozottan kifejezett lemondását. Elnöknek egyhangulag Kone József ny. koll. tanár, alelnöknek dr. Kabdebó Ferenc közjegyző és Tóthfalusi József ref. lelkész; I. titkárnak dr. Dekány Kálmán ref. koll. tanár pénztárosnak Gáspár Antal birtokos és ügyésznek Csongvai Lajos ügyv. kamarai elnök választott meg. Hiszszük, hogy a megkezdendő munkát szívesen fogja pártolni városunk közönsége és szépirodalommal foglalkozó tényezői.

— **Az „Iparos önképző” ingyenes előadása.** Tegnap, vasárnap d. u. 4 órakor tartotta az „Iparos Önképző” ingyenes előadását zsufolt ház előtt. A szép számban megjelent közönség meggyőződhetett arról, hogy hová tovább fejlődöttebbek, élvezetesebbek lesznek ezen egyet előadásai, a mire a tegnapi előadás nyomós bizonyosságot szolgáltatott. Különösen ügyes és alkalmas témát olvasott fel Adi Árpád a „kártya és emberszeretet” címen, a melynek tartalmas volta és életbe vágó igazságai mindenkire nézve tanításul szolgálhatott. Demarsik Ferenc szavallata is tapsra ragadta a közönséget. Megnevetette a közönséget Fischer Gyula ügyesen előadott magánjelenetével. Igen szép volt a Nagy Rózsika tenor hangú népdal éneke, a melyet Fazakas Jenő kísért magas alt hangon. A két hang harmóniáját, a zenekíséret csak emelte s a közönség sokáig énekelte őket, nem hagyva békét nekik az ujrázással. Temperantumos, bátor és ügyes volt Kron Ernő vigijelenete is, a mely még előadás közben is tapsra ragadta a közönséget és többször megnevetette. Végezetül Adi Árpád köszöntö meg a megjelentek szíves pártfogását és részvételét, a közönség az élvezetes előadás benyomása alatt, jó hangulatban oszlott szét.

— **A helyi gör. kath. templom kirablása.** A helyi gör. kath. kötemplomot ismeretlen tettesek jól megdézsmálták. Elvittek onnan értékes kelyheket, gyertyatartókat s minden olyas tárgyakat, a mit a magukkal vitt becselő értékesnek mondott. Ugy látszik a védtelen Isten házára járnak rá mostanság a tolvajok, a miért is nem ártana a nagyobb rendőri cir-kálás, mert ugyanis mindig csak a piacon tudnak egy pár részeg embert megszólítani, de a mellékutcaikat akár el is rabolhatják tőlük.

— **Panasz a katonák ellen.** Tóthfalusy József ev. ref. lelkes panaszt emelt ugy a parancsnokságnál, mint a rendőrségnél a 62 ik gyalogezred katonái ellen, mivel gyakorlatozás közben bemennek a szőlő hegyekbe és ott nagy kárt tesznek a szőlő-oltványok és a fák között. S ha az örök megszólítják, brutáliskodnak. Jó volna már véget vetni a mundér mindenhatóságnak.

— **Utcái botrányok.** László Samu mészáros és Vágács Imre legény több társával az éjjel utcai multságokat rendeztek borközi állapotban, a miért is a rendőrség az eljárást bevezette ellenük.

— **Az első hó.** A tél apó elüzetve Mandzsuriából a japán ágyuktól, utjában városunk felett is megrázta szakállát és vasárnapra virradólag két centiméteres hó lepellel lepte meg városunk közönségét, a mely meglepetésben kellemes érzéssel ugrott ki ágyából, hogy üdvözölje az öreg apót. A jég sportkedvelői mindjárt nek fogtak a korcsolyák tisztításához és nagy tömegben hullámzóttak a jégpálya felé, hátha már megkezdhetnék a bögéket. A zálogházakat pedig egész nap ostromolták a télikabátokért, úgy, hogy rendőrséget kellett vinni a rend fentartására. De hétfőn már lehorgasztott fejfel jártak a téli kabá-

tosok, mert kisütött a nap és olvasztja a hideget s így jó lett volna a pénzt még legalább addig tartani, a míg az új kávéház megnyílik, hogy egy rumlit lehetett volna csinálni. A korcsolyák pedig megint vissza vándorolnak pihenni. Ilyen zavarókat csinál egy vén apó, a miért is a rendőrség kitiltotta város területéről.

— **Allást keres.** Egy helyi iparos nős, ki a magyar és német nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírja, irodai teendőkre vagy gyárban állást keres.

3-3.

349.

— **Pármái ibolya szappan.** E név alatt pár év óta egy kitűnő mosdó szappan van forgalomban. Ki ne szeretné az ibolya illatot? S ha e kedves, gyöngéd illattal ellátott szappanról még azt tudjuk, hogy az arebört finomítja, üditi ugyanarra, hogy még a legérzékenyebb arebőrök is nagy eredményel használják s ha tudjuk azt, hogy hasonló finom minőségben ilyen árért külföldi szappant nem is lehet kapni, akkor méltán várhatjuk, hogy a közönség nem szánalmas pártolás ezéjéből, hanem saját érdekében fogja használni e kiváló magyar gyártmányt. 1 drb. 80 fillér, 3 drb. 2 korona 20 fillér. Készíti Szabó Béla pipere szappangyáros. Kapható Maros-Vásárhelyen, Szalmásy Gyulánál és a Remányi bazárban.

121.

51—100.

TÁVIRATOK.

A „Székelység” eredeti táviratai

Országgyűlés.

(Bpest, nov. 14.) Ma a képviselőházban a napirendhez Gal Sándor a nyáradszeredai kerület képviselője szólott, történelmileg kimutatja, hogy a Habsburgok mindig alkotmányellenesen uralkodtak.

Utánna Hellebront Géza beszélt, beszédében hivatkozik a megboldogult Szilágyi Dezsőre, ki oda nyilatkozott, hogy nagy csapás volna az országra nézve, ha olyan stréber, mint Tisza István, kerülne a miniszterelnökségre. Mert nálla csak két eszköz létezik a választásnál, és pedig a fény és hatalom.

Végül Nessi Pál kibeszélte az ülést

Portartur sorsa.

(Budapest, nov. 14.) Londonon át vett értesítés szerint Portartur sorsa szánandó. Az erős gránát hullás minden ablakot bezuzott. Alig van már ház, mely romokban nem heverne. Mindamellett azt hiszik, hogy a vár még karácsonyig is megtartható.

Ismét a hulli eset.

(Budapest, nov. 14.) Koppenhágából vett értesülés szerint, kitűnt, hogy a hullinál elsüllyesztett gőzös nem angol, hanem svéd volt, neve Ares. Ebből ki, folyólag izgatott jegyzékváltás folyik az orosz és svéd kormányok között.

C S A R N O K.

Prolog a prologhoz.

Barátom, voltam már mükedvelő előadás, melyet versenybirkózás vezetett be, láttam hazafias szavallatot, mely verekedéssel végződött, de prologot balett előtt nem pipáltam.

Láttam, hogy nem boldogulok. Sipulusz nem áll kötélnek. Kedvetlenül néztem szét.

Hát ime, érkezik Diosad nemes és vitélző követe, a jó Gabányi Miklós.

Tünődve állottam meg. Hogy lenne, ha én őt kérném meg. Országosan ismert humorista, azonkívül érdekes ember, mert a mandátumát egy oláh beszéddel szerezte, a miből legkevesebbet ő értett, de ugy betanulta, hogy visszafelé is elmondja. Nállunk még nem járt, ha lehoznám, fényes pontja lenne az estélynek.

Mi az, barátocskám! Mit spekulálsz?

Édes Miklós! Kezdem óvatosan, irtál te már prologot?

Gabányival hébe-hóba évelődni szoktam kételkedve kérdezte:

Miféle hunczfutság ez megint?

Egy mulatságra kell. Megírom én Miklós a prologot, csak azt kérem, add elé te.

Gyanakvóan nézett meg s mint a kinek még nagyobb ravaszság fordul meg a fejében, hirtelen felkiáltott.

Tudod mi, megírom én, csak aztán elmondám!

Ismertem Miklós bátyánk szónoki vénáját. Négy órát egy huzamban beszél és még mindig beszéde elején van. Kitűnő prologot mondana, csakhogy a gyerekek elálmósodnának, a balettből nem lenne semmi, mert az éjjelig megtartana.

Irjad csak, Miklós, majd szólok, mondtam kitérőleg és besuhantam a társalgóba.

Kezdtém elszomorodni.

Ime, humorista nincsen, nem akad. Lehetne lírai költökhöz fordulni, de ezek rendszert névtelen hősök. Ide név kell. Híres, ismert név, ha rossz író is.

Eszembe jutott Weisz Berthold, a háromszéki képviselő. Ő minden választójának ezüst órát vett lánczcal és egy malacot. Főkorteseinek hintót lovakkal. Mit neki egy prolog. Rigó Ferencz bátyám is jó lenne, de nincs fenn, pedig lapidaris rövidséggel, jó utmutatást adna.

Hátha megnyerhetném Szczerbovszky Szaniszlót a budapesti tüzoltó főparancsnokot fehér köpenyével, — vagy Suttner Berta bárónőt a békeapostolt. Milyen érdekes volna. De ezekre gondolni sem lehet. Alanyi költő kell ide, mint Gyulai Pál, bár az sem lenne utolsó dolog, ha egy tavaszi ábrándot Goluchowsky Ágenor írna és olvasna fel. — De ne járjunk a felhőkben Elégedjünk meg azzal, a mi van.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő:

Dr. Eröss József.

Bocsánczynál megérkeztek az összes téli ruha és blous kelmek. Női diszitett és diszitetlen kalap ujdonságok.

